Killy — veşnicul însetat de victorii

Cel mai bun schior al lumii va fi, poate, cîndva şi cel mai bun automobilist...

În galeria de mari performeri ai anului 1968 au reuşit să pătrundă, pe locuri punctate de ancheta agenţiei I.S.K., opt atleţi şi doar doi sportivi cu altă specialitate. Printre aceştia din urmă se află Jean Claude Killy (locul III), campion absolut al schiului alpin, care a devenit, încă înainte de a fi împlinit 25 de ani, una din figurile de legendă ale Franţei sportive.

Puţini membri ai familiei Killy ar fi bănuit, în acel trist pentru ei (şi nu numai pentru ei...) an 1943, că micuţul Jean-Claude, născut la 30 august la Saint-Cloud, suburbie pariziană pe-atunci, avea să devină cel mai de vază purtător al numelui de familie. Fără îndoială, orice părinte nutreşte, poate pe ascuns, nădejdi mari pentru urmaşi, în care, de obicei, ar vrea să-şi regăsească propriile calităţi (dacă se poate amplificate)... Dar, foarte probabil, Robert Killy, tatăl, n-avea posibilitatea de a nutri altă nădejde decît a-l vedea ajuns, întreg şi sănătos, la o vîrstă matură, capabil să se susţină prin muncă cinstită. Nu de alta, dar Robert Killy, alsacian care se opusese anexiunii naziste, abia sosit la Paris era urmărit de hitlerişti. Şi-a încredinţat copilaşul restului familiei, şi a plecat în mişcarea de rezistenţă. Apoi, a reuşit să treacă în Anglia şi să lupte, în trupele aliate, ca pilot al unui avion de vînătoare (7 avioane inamice doborîte...).

După demobilizare, pensionar cu venit modest şi dornic de linişte, a luat o hotărîre care a avut darul să determine viitorul lui Jean-Claude şi al întregii familii : s-a stabilit la Val d'Isère, staţiune de munte aflată la începutul ascensiunii. Printre alsacienii stabiliţi acolo în aceeaşi perioadă figura şi familia Goitschel.

O dată cu primii paşi... obişnuiţi, Jean-Claude i-a făcut şi pe cei cu schiurile. Vioiciunea, spontaneitatea, neastîmpărul permanent i-au atras porecla pe care avea să şi-o transforme în renume : „Toutoune". Joaca — joacă, dar aşa, în glumă, şirul extraordinar de victorii care i-au adus gloria a început pentru Jean-Claude Killy încă din primii ani de şcoală. A fi primul într-o asemenea localitate la vîrsta copilăriei înseamnă, adesea, a fi printre cei mai buni schiori din lume, mai tîrziu...

Val d'Isère s-a dovedit, mai ales în ultimii ani, o adevărată şcoală de schi alpin, mai ales pentru slalom. Motivul e lesne de înţeles : traseele pentru turiştii avansaţi erau (şi sînt şi azi) parcurse de copiii localnici tot timpul. Aveau şi cu ce se mîndri aceşti copii : Charles Dièbold — conducătorul staţiunii ; Gaston Cathiard — marcator de trasee ; Henri Oreiller — campion olimpic de coborîre în 1948 — idol local ! Un merit însemnat au şi învăţătorii, care şi-au dat seama, la timp, de efectele pozitive ale îmbinării schiului cu învăţătura pe toată durata sezonului. Azi, „clasele de zăpadă" s-au răspîndit în întreaga Franţă. Staţiunea întrunea multiple calităţi pentru a forma mari campioni : denivelări puternice, pante foarte înclinate, vaste porţiuni cu „cocoaşe". A schia pe asemenea meleaguri, încă de la vîrsta de 6—10 ani înseamnă a te înarma, moral şi fizic, pentru orice coborîre, în condiţii foarte dure şi la mare altitudine.

Îndrăcite partide „de-a hoţii şi vardiştii" (în speţă contrabandiştii şi vameşii...) se încingeau, lăsînd oficialităţile locale, din principiu dornice de linişte, cu gura căscată şi braţele neputincioase. De altfel, nici personalul mijloacelor mecanice de urcat pante nu avea zile calme : micii şmecheri îşi făcuseră moviliţe de pe care agăţau, din mers, cîte un scaun sau o şa, ca să poată urca şi, apoi, cobori cît mai repede, o dată şi încă o dată, pistele cele mai dificile şi, tot aşa, de 10—15 ori pe zi.

Ne-am oprit mai mult asupra acestor amănunte, aparent mai puţin legate de persoana lui „King Killy", cum l-au botezat americanii, tocmai pentru a vă înfăţişa atmosfera în care a crescut şi s-a format marele campion al schiului alpin. Perioada a fost decisivă pe plan moral şi fizic. Calităţile, trăsăturile lui de caracter, au avut la Val d'Isère o ambianţă deosebit de favorabilă pentru a se dezvolta. Sigur în toate, dîrz, neînfricat, îndrăgostit de schi pînă la patimă, el stîrnea, deseori, nelinişte în familie, care era îngrijorată pentru sănătatea lui. Ceea ce l-a dus, însă, pe cele mai înalte trepte ale măiestriei şi gloriei sportive a fost din totdeauna nepotolita lui sete de victorie, de întîietate...

A avut, însă, şi sinuozităţi acest drum. Cu puţin înainte de a împlini 10 ani, părinţii au hotărît să-l înscrie într-un internat, la Chambéry. Curînd s-a dovedit că temerile erau întemeiate : s-a îmbolnăvit de plămîni şi a trebuit să fie internat în preventoriul de la Saint-Gervais... Un timp, Jean-Claude a fost dezorientat, a tînjit şi s-a comportat în contrast cu calităţile şi talentul, dovedite pe toate planurile, cu puţin timp în urmă. Faptul că putea schia doar la sfîrşit de săptămînă îi făcea de nesuportat întoarcerea la internat, lunea dimineaţa. Într-o zi, şi-a luat inima în dinţi şi a plecat, fără ştirea şi consimţămîntul nimănui, în Italia, la Cortina D'Ampezzo, unde a debutat pe plan internaţional. Dar cu stîngul : şi-a fracturat un picior şi scandalul izbucnit i-a adus exmatricularea.

Familia a hotărît să-l ţină acasă, la muncă ; se pare, de altfel, că şcoala nu l-a cucerit niciodată în pofida unei tendinţe spre camaraderie şi colectiv care l-a făcut dintotdeauna drag celor din jurul său. Totuşi, anii nu i-a pierdut degeaba nici pe plan educativ. A învăţat engleza şi a profitat din plin de tot mai numeroasele sale călătorii ca să se instruiască „în particular". Dar schiul ? Să-i dăm chiar lui cuvîntul : **„Am schiat, încă de mic, cu maximum de viteză, pînă cădeam. Asta mi-a permis ca prin simpla păstrare a unei oarecari rezerve să cîştig multe curse..."**

De cîştigat, nu a cîştigat însă chiar într-una, ba a avut şi cîţiva ani modeşti. În februarie 1961, la Morzine, a cîştigat titlul de campion al Franţei la slalom uriaş, iar în luna decembrie, la Val d'Isère, a cucerit un loc în echipa Franţei învingînd majoritatea „aşilor", cu toate că avusese numărul de start 39 ! Dar a urmat o perioadă marcată anual de evenimente care l-au afectat serios : în 1961, a fost rănit într-un accident de automobil care i-a răpit viaţa celui mai bun prieten al său. În 1962, la Cortina D'Ampezzo, a suferit o gravă entorsă la gleznă într-un concurs de selecţie pentru C.M. din 1962 (pe care le-a urmărit, ca simplu spectator, „încălţat" cu ghips). Şi ce aproape fusese de un mare succes ! Căzătura cu pricina avusese loc în finalul cursei, iar timpul de pînă atunci era superior celui al lui Schranz, care a terminat învingător. În 1963, Jean-Claude resimţindu-se de pe urma pauzei impuse de prestarea serviciului militar în Algeria, a cîştigat o singură cursă, în cadrul campionatelor militare. În 1964, la Innsbruck, n-a obţinut decît locul V la „uriaş". Era dezamăgit şi mereu bolnav de stomac (tot o consecinţă a serviciului militar din Algeria). În 1965 s-a dovedit cel mai bun slalomist, dar era încă slab la coborîre. Totuşi, atunci a început ascensiunea, iar la Portillo, în Chile, cu ocazia „premondialelor", a manifestat o formă excelentă. În 1966, însă, deşi a început slab, a făcut cunoştinţă cu adevărata mare performanţă. I-a şi convenit altitudinea (aproape 3 000 m) de la Portillo, unde a cucerit titlurile mondiale la coborîre şi la combinată.

Trebuie precizate şi unele amănunte legate de pregătire. În primul rînd, tehnica lui este aparte, deseori în afara canoanelor şi datează din perioada de schi „instinctiv". Apoi, pentru a-şi asigura un fizic corespunzător, a lucrat intens (a cîştigat 6 kg de musculatură în cîteva luni). În ce priveşte maniera de a aborda pantele, deviza lui este astăzi cunoscută : **„Fără scăderi de tensiune pe parcurs. Sutimea de secundă ţinută «cu dinţii» aduce victoria !"** Viteză, viteză, viteză... A studiat în cele mai mici detalii şi tehnica. Nu a făcut nici măcar o dată economie de efort pentru a-şi corija o defecţiune şi a crezut, dintotdeauna, în egalitatea deplină între curse : toate sînt la fel de importante.

A urmat anul „de explozie" 1967, în care a cîştigat toate concursurile mari ! Saller se vedea detronat ca recordman al victoriilor — 7 din 7 în marile clasice. În Cupa Mondială, Killy a obţinut punctajul maxim posibil. Sezonul olimpic nici nu-l mai amintim : medaliile de aur în toate probele alpine (care i-au adus şi titlul mondial la combinată), din nou victorie în Cupa Mondială, titlul de Cavaler al Legiunii de Onoare şi o popularitate imensă. Datele oficiale atestă că, pe perioada Jocurilor Olimpice de la Grenoble, Killy a primit zilnic 4—500 de telegrame ! O dată cu popularitatea (multe guri rele au spus că încă dinaintea apogeului ei olimpic...) au intervenit şi... banii, respectiv angajarea lui ca reclamă vie pentru unul din giganţii automobilelor americane.

Cariera lui Killy ca schior a luat sfîrşit, dar se profilează o a doua : pilot profesionist de automobile. Pasiunea lui pentru viteză, dar şi excepţionalul său talent, i-au adus încă din 1967 un succes de răsunet : alături de compatriotul său Bernard Cahier, cîştigase, la bordul unui Porsche-912, Tenumita cursă clasică Targa Florio...

...Şi, cine ştie, poate rapiditatea reflexelor exersate cu peste 100 km/oră în coborîri de-a lungul pantelor abrupte, setea lui de victorie şi tăria de a se dedica trup şi suflet oricărei activităţi, ni-l vor mai aduce pe Jean-Claude Killy în actualitatea marii performanţe, ca automobilist...

G. RUSSU-ŞIRIANU

Actualitatea internaţională

Acel 5—0 al scoţienilor în partida de la Nicosia, nu pare să fi fost obţinut totuşi prea comod, dacă judecăm după lupta acerbă pe care ne-o arată această fotografie : Alan Gilzean (centru), autorul a 2 goluri pentru Scoţia, asediat de trei fotbalişti ciprioţi ; la pămînt este scoţianul McKay

Telefoto : A.P.-AGERPRES

fotbal pe glob fotbal pe glob

Surprize în preliminariile campionatului mondial

Belgia a obţinut un rezultat remarcabil la Madrid

Rezultatul de 1—1, pe care l-am anunţat în ziarul de ieri, la jocul dintre Spania şi Belgia (1—1) a rămas neschimbat. În acest meci, contînd pentru preliminariile campionatului mondial (grupa a 6-a), urmărit de peste 40 000 de spectatori, oaspeţii au deschis scorul în minutul 2 prin **Devrindt**, egalarea survenind în minutul 75 prin golul marcat de **Garate**.

După aprecierile agenţiilor străine de presă, fotbaliştii belgieni au făcut o partidă foarte bună, fiind superiori spaniolilor atît din punct de vedere tehnic, cît şi tactic.

Turcia — Irlanda de Nord 0-3 !

În cadrul preliminariilor campionatului mondial (grupa a 4-a), la Istanbul s-a desfăşurat meciul dintre selecţionatele Turciei şi Irlandei de Nord. Fotbaliştii irlandezi au obţinut victoria cu scorul de 3—0 (1—0), prin golurile marcate de **Harkin** (min. 36 şi 87) şi **Nicholson** (min. 63).

După partidele de miercuri, clasamentele grupelor respective se prezintă astfel :

GRUPA I

1. Grecia	2	1	0	1	6—3	2
2. Portugalia	2	1	0	1	5—4	2
3. România	2	1	0	1	2—3	2
4. Elveţia	2	1	0	1	1—2	2

GRUPA A IV-A

1. Irlanda de Nord	2	2	0	0	7—1	4
2. Turcia	2	0	0	2	1—7	0
3. U.R.S.S.	0	0	0	0	0—0	0

GRUPA A VI-A

1. Belgia	4	3	1	0	12—3	7
2. Iugoslavia	3	1	1	1	9—4	3
3. Spania	2	0	2	0	1—1	2
4. Finlanda	3	0	0	3	3—17	0

GRUPA A VII-A

1. Scoţia	2	2	0	0	7—1	4
2. R.F.G.	2	2	0	0	3—0	4
3. Austria	3	1	0	2	8—5	2
4. Cipru	3	0	0	3	1—13	0

Alte meciuri

În **„Cupa Europei Centrale"** : Atalanta — Steaua roşie Belgrad 2—4 (1—2) ! **Jocuri amicale** : Spartak Sofia — Wismut Aue 0—1, Cruz Jasso (Mexic) — O.F.K. Beograd 3—3, Universidad Catolica (Chile) — Portuguesa (Sao Paulo) 4—2 (2—1).

ACESTA ESTE BASCHETUL ADEVĂRAT !

● Dinamo a întrecut un adversar superior teoretic ● Spartak are procentaje mai bune, dar Dinamo a aruncat de mai multe ori la coş ● 15 puncte...

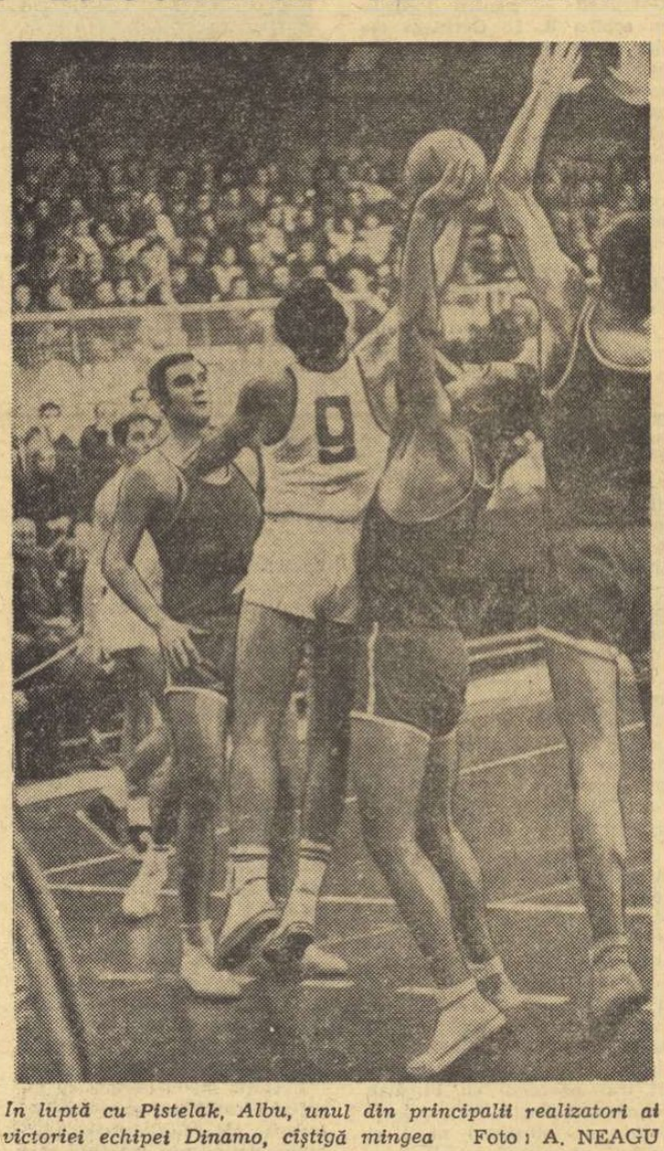

În luptă cu Pistelak, Albu, unul din principalii realizatori ai victoriei echipei Dinamo, cîştigă mingea Foto : A. NEAGU

Vom începe prin a reda impresia unui spectator la încheierea meciului Dinamo—Spartak Brno : „Da. Acesta este baschetul adevărat !". Şi, într-adevăr, aceste puţine cuvinte au sintetizat cît se poate de bine cele petrecute miercuri seară în sala Floreasca, unde campionii României şi ai Cehoslovaciei au oferit una din cele mai pasionante întreceri baschetbalistice disputate în ţara noastră. La oaspeţi am văzut tehnica dusă pînă la măiestrie, recitaluri în ceea ce priveşte tactica şi îndeosebi, colaborarea între pivoţi, ca şi o precizie la coş remarcabilă. Pe dinamovişti i-am admirat pentru energia cu care s-au străduit să depăşească un adversar teoretic superior, pentru fantezia şi, în acelaşi timp, siguranţa acţiunilor, pentru modul în care s-au luptat sub panouri pentru a contracara plusul de înălţime al oaspeţilor, pentru ţîşnirile miraculoase care au decis avantajul de 15 puncte. Şi, precizînd că acestea au fost realizate nu într-o dispută amicală, ci într-o partidă oficială dintr-o competiţie atît de importantă cum este „Cupa campionilor europeni", nu facem altceva decît să scoatem în evidenţă valoarea victoriei.

Cum a fost posibilă realizarea acestela ? Paradoxal, dar obişnuitele statistici nu sînt favorabile dinamoviştilor. La aruncări din acţiune, de pildă, Dinamo a realizat 63,40% (un procentaj excelent, de altfel), dar Spartak a obţinut 71% ! La aruncări libere, Dinamo este notată cu 62,50%, iar Spartak cu 78,50%. La recuperări, bucureştenii stau ceva mai bine, dar diferenţele nu au fost determinate : 13 recuperări în apărare şi 8 în atac pentru Dinamo, 10 şi respectiv 6 pentru Spartak. Hotărîtor a fost, însă, numărul aruncărilor din acţiune : 71 executate de Dinamo (45 realizate), faţă de numai 52 ale formaţiei Spartak (37 fructificate) ! Deci, un plus de 19 aruncări la coş, majoritatea lor fiind consemnate tocmai în acele 10 minute care au adus zestrea de 15 puncte sportivilor români.

Vor fi acestea suficiente pentru calificarea în turul al treilea al „C.C.E." ? Ediţiile anterioare ale competiţiei ne-au demonstrat deseori că echipele gazdă au recuperat diferenţe de 20 şi chiar 25 de puncte. Deci, teoretic, 15 puncte nu sînt decisive. Dar, ele se vor dovedi hotărîtoare dacă la 7 ianuarie Dinamo va depăşi complexele echipelor aflate în deplasare şi dacă jucătorii vor repeta excelenta lor evoluţie de miercuri seară. Dorim cu toată convingerea acest lucru, deoarece eliminarea unui team ca cel al baschetbaliştilor de la Spartak Brno, finalişti ai „C.C.E.", ar reprezenta un mare succes pentru baschetul românesc.

În final, felicitări arbitrilor Constantin Armăşescu şi Petre Marin pentru faptul că nu s-au lăsat influenţaţi de unii spectatori care ar fi dorit să-i vadă părtinind echipa română. Corectitudinea lor a asigurat jocului o desfăşurare normală şi a atras aprecieri dintre cele mai frumoase din partea oaspeţilor.

D. STANCULESCU

Ivo Mrazek : DINAMO, O MARE SURPRIZĂ !

O declaraţie „fulger" făcută de antrenorul cehoslovac Ivo Mrazek :

„Trebuie să mărturisesc că nu ne-am aşteptat la o replică atît de puternică din partea echipei Dinamo Bucureşti. Ştiam că are jucători valoroşi, pe parcursul partidei ne-am convins de puterea lor de luptă, dar ceea ce s-a petrecut în ultimele 10 minute a fost o foarte mare surpriză. Desigur, înfrîngerea ne afectează, iar cele 15 puncte constituie un handicap sever, deosebit de dificil de recuperat dacă sportivii de la Dinamo vor juca la fel de bine şi la Brno. Ceea ce m-a bucurat mult a fost faptul că, în absenţa celor doi arbitri oficiali, arbitrii români au dat dovadă de o corectitudine exemplară. Le mulţumesc şi pe această cale".

telex-radio-telefon

În turneul de tenis de la Brisbane (Australia) italianul Panatta a fost învins cu 6—4, 6—2 de australianul Phil Dent. Alte rezultate : Lutz — Crealy 6—4, 6—4 ; Ruffels — Parun 6—4, 6—4 ; Pasarell — Tocci 6—4, 6—4 ; Bowrey — Osborne 9—7, 6—3 ; Ashe — Addison 6—3, 6—3. În proba de dublu masculin, o surpriză : Orantes—Munos — Graebner—Pasarell 3—6, 8—6, 6—1 6—2 !

■

În C.C.E. la hochei pe gheaţă s-au întîlnit formaţiile Dynamo Berlin (R. D. Germană) şi G.K.S. Katovice, partida încheindu-se cu un rezultat egal : 3—3 (1—1, 0—0, 2—2). Învingătoare cu 2—1 în primul joc, echipa Dynamo Berlin s-a calificat pentru turul următor.

■

Fostul campion mondial de box la cat. grea, Sonny Liston, l-a învins prin k.o. în rundul doi pe Amos Lincoln în cadrul unei gale desfăşurate la Baltimore. Aceasta a fost cea de-a 10-a victorie consecutivă realizată de Liston de cînd şi-a făcut reintrarea.

■

Ion Ţiriac l-a învins cu 6—2, 6—2 pe italianul Pietrangeli, în turneul demonstrativ de tenis de la Bari. În proba de dublu, Ţiriac şi Pietrangeli au dispus de Jovanovici — Merlo cu 6—4, 6—2.

■

Cu prilejul primului concurs de nataţie al noului sezon australian, la Sydney, în proba de 400 m liber, tînăra înotătoare australiană Karen Moras a stabilit un nou record al ţării cu rezultatul de 4:34,5. Cursa de 100 m liber masculin a fost cîştigată de Kusak cu 54,9.

■

Ron Clarke, celebrul atlet australian, şi-a făcut reintrarea într-un concurs desfăşurat la Melbourne, cîştigînd proba de 1 milă cu timpul de 4:09,9.

Baschetbaliştele de la Politehnica Bucureşti pleacă la Madrid

Campioana României la baschet feminin, Politehnica Bucureşti, pleacă astăzi la Madrid pentru a juca cu C.R.E.F.F. (echipa Academiei de educaţie fizică), în al doilea tur al „C.C.E.". Fac deplasarea Cornelia Taflan, Sanda Dumitrescu, Gabriela Ciocan, Bogdana Diaconescu, Oltea Chelaru, Ana Maria Demetrescu, Ursula Fierlinger, Ileana Ghiţă, Aurelia Enciu şi Ecaterina Vogel. Antrenor : prof. Gr. Costescu. Meciul va avea loc sîmbătă sau duminică seara.

Baschetbaliştii de la Politehnica Galaţi în R. P. Ungară

Azi pleacă în R. P. Ungară, pentru un turneu de trei jocuri, echipa de baschet a clubului sportiv Politehnica Galaţi.

„CRITERIUL PRIMEI ZĂPEZI"

SCHRANZ (Austria) — ÎNVINGĂTOR LA VAL d'ISÈRE

Franţa domină autoritar în clasamentul „Cupei Naţiunilor"

VAL d'ISÈRE, 12 *(prin telefon).* — Joi au continuat întrecerile internaţionale de schi din cadrul „Criteriului primei zăpezi", cu proba masculină de slalom uriaş, după o formulă experimentală ce va fi, probabil, aplicată la viitoarele Campionate Mondiale din 1970, din Italia (Val Gardena). Cei 122 de concurenţi (au terminat cursa 87...) s-au întrecut în două manşe, prima avînd loc dimineaţa, iar cea de a doua după-amiaza. Dimineaţa pîrtia a măsurat 1 930 m, cu o diferenţă de nivel de 505 m şi au fost montate 74 de porţi, respectiv după-amiază 1 550/380 şi 63 de porţi. Victoria i-a revenit renumitului sportiv austriac Karl Schranz, dar 7 francezi se află printre primii 10, încît, în clasamentul „Cupei Naţiunilor", Franţa domină autoritar.

Întrecerea a fost deosebit de dificilă, calota de gheaţă, artificial întărită, măsurînd doar 5 cm grosime, fapt care i-a dezavantajat net pe cei cu număr mare de start, printre care şi românii Dan Cristea (numărul 74) şi Dorin Munteanu (104).

Iată clasamentul probei : 1. *Karl Schranz* (Austria) 3:17,73 (1:51,25 + 1:26,48) ; 2. *Bernard Orcel* (Franţa) 3:17,83 (1:52,02 + 1:25,81) ; 3. *Henri Duvillard* (Franţa) 3:18,00 (1:51,32 + 1:26,68); 4. *Patrick Russel* (Franţa) 3:18,03 ; 5. *Kurt Schneider* (Elveţia) 3:18,22 ; 6. *Alain Penz* (Franţa) 3:18,32 ; ...68. *D. Cristea* (România) 3:43,89 (2:07,85 + 1:36,04) ; *D. Munteanu* (România) descalificat.

Vineri se dispută proba feminină de slalom special.

Şahiştii noştri, pe locuri modeste

PALMA DE MALLORCA. — După o remiză cu Matanovici, în runda a 15-a, **Fl. Gheorghiu** ocupă locul 10 în clasament, cu 7 p. S-a întrerupt partida Korcinoi — Spasski. Conduce Korcinoi cu 12 (1) p, urmat de Spasski 10 (2) p, Petrosian 9½ (1) p. **BERLIN.** S-a încheiat „Memorialul Lasker". În clasament : Uhlmann şi Bronstein 10½, Suetin 9½, Barczay şi Vasiukov 9 etc. Şahistul român **C. Radovici** s-a clasat al 13-lea cu 5½ p.

Fotbaliştii englezi nu mai ştiu să cîştige...

Corespondenţă din Londra

Nu mă îndolesc că toţi colegii mei de breaslă, cronicarii sportivi ai gazetelor londoneze, vor reînnoi atacurile lor la adresa managerului naţionalei engleze, sir Alf Ramsey. Nici nu s-ar putea altfel, fiindcă a doua oară consecutiv echipa campioană mondială dă dovadă de o ineficienţă în atac de-a dreptul îngrijorătoare. Acest 1—1 în faţa Bulgariei, la Wembley, completează parcă perfect scorul alb de acum o lună de la Bucureşti. Englezii nu mai ştiu să cîştige...

De la început trebuie spus, însă, că meciul de miercuri a fost total diferit de cel disputat în compania naţionalei române. Sub razele reflectoarelor de la Wembley, englezii au fost aceia care au dat nota jocului, au dominat copios, au fost chiar debordanţi în faţa porţii oaspeţilor. Dar — ca de atîtea ori — acest buclucaş balon rotund, de data aceasta manevrat cu atîta măiestrie în teren de Bobby Charlton et comp., parcă n-a vrut în ruptul capului să treacă linia fatidică a buturilor bulgare !

Un merit incontestabil îl are şi apărarea echipei oaspe, în frunte cu prodigiosul portar Simeonov, un adevărat prestidigitator manevrînd vrăjitoreşte în chenarul barelor albe. El a salvat numeroase situaţii critice şi „bomba" lui Geoff Hurst, în minutul 36, cu care acesta a egalat scorul, a fost omeneşte imposibil de apărat. Altfel...

Dar toate aceste argumente vor dispare, cu siguranţă, cînd în coloanele presei se va pune din nou problema de „a întări atacul naţionalei". Şi este nevoie de aşa ceva. Noii recruţi ai lui Ramsey, atacanţii Bell şi Lee, au fost departe de forma arătată în jocurile clubului lor, Manchester City. Ei nu s-au integrat în ansamblul echipei şi pare sigur că în meciul — retur cu România, în ianuarie, managerul îi va rechema pe Alan Ball şi Roger Hunt.

Iată formaţiile care au evoluat la Wembley, miercuri seara : **ANGLIA : West — Newton, McNab, Mullery, Labone, Moore, Lee, Bell, B. Charlton, Hurst, Peters. BULGARIA : Simeonov — Peşev, Dimitrov, Gaganelov, Penev, Jecev, Popov, Bonev, Asparuhov, Iakimov, Dermendjiev.**

Mike AMBROSE

Echipa de handbal a României în R. F. a Germaniei

Ieri, echipa reprezentativă masculină de handbal a plecat în R. F. a Germaniei în vederea meciurilor, programate la Bremen şi Kiel, în zilele de 13 şi 15 decembrie, cu selecţionata ţării gazdă.

Au făcut deplasarea : **Penu, Orban, Moldovan, Gaţu, Samungi, Goran, Marinescu, Popescu, Licu, Chicid, Guneş, Nica.**

Din lot lipseşte **Gh. Gruia,** sancţionat de federaţie pentru întîrziere nejustificată la cantonament.

În „Cupa Dunării" la hochei

O VICTORIE GREA A ECHIPEI BUCUREŞTIULUI CU SELECŢIONATA BELGRADULUI : 4-2 (1-1, 0-1, 3-0)

SOFIA *(prin telefon, de la corespondentul nostru).* — S-au înşelat cei care aşteptau în întîlnirea Bucureşti — Belgrad o victorie facilă a românilor. Iugoslavii, învinşi sever de sofioţi cu o zi înainte (1—7), au opus o rezistenţă aprigă, au atacat, au combinat, au profitat de ezitările şi timiditătile nejustificate ale bucureştenilor, au condus în două rînduri şi s-au înclinat abia atunci cînd favoriţii incontestabili ai acestui joc au început să acţioneze la adevărata lor valoare. Adică în repriza a 3-a.

Spre regretul asistenţei, partida a fost de factură tehnică mediocră, la care a contribuit, mai cu seamă, jocul obstrucţionist al hocheiştilor iugoslavi, dispuşi să facă orice pentru a menţine un scor onorabil.

Incomodaţi evident de dimensiunile terenului, mai ales în ceea ce priveşte lăţimea, jucătorii români s-au acomodat cu greu. În plus, ei au comis numeroase greşeli în pasarea pucului, au ieşit lent din apărare în atac, au tras puţin şi imprecis la poarta lui Semşedinovici, chiar atunci cînd au avut situaţii favorabile. La toate acestea trebuie adăugate greşelile elementare ale portarului Stoiculescu, care a primit goluri absolut parabile.

Abia în ultima repriză românii şi-au amintit că sînt, totuşi, favoriţii competiţiei, au început să joace, au marcat de trei ori dar au învins greu, foarte greu.

Au înscris : Corduban, Bucur, Iordan şi Huţanu, pentru Bucureşti, Iocsimovici (2) pentru Belgrad.

În cel de al doilea meci al serii echipa oraşului Kiev a învins la scor selecţionata Budapestei : 10—0 (4—0, 4—0, 2—0).

Astăzi, formaţia Bucureştiului întîlneşte echipa oraşului Sofia (de fapt selecţionata Bulgariei).

Toma HRISTOV

Tiparul I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40368